

درس هشتم - دو نامه

انسان موجودی اجتماعی است و برای این که بتواند در کنار دیگران به خوبی زندگی کند، باید رفتار مناسبی داشته باشد و مراقب زبانش باشد؛ زیرا بسیاری از گناهان از زبان سرچشمه می‌گیرند.

خدا کسانی را که با دیگران به شایستگی رفتار می‌کنند، دوست دارد.

دروغ، تهمت، غیبت، خبرچینی، عیب جویی از دیگران و دادن لقب‌های بد به دیگران، بعضی از گناهانی هستند که مستقیم از زبان سر می‌زند و گاهی بر اثر خشم، گمان بد و کمک کردن در کارهای بد به یکدیگر سخنانی به زبان می‌آوریم که خود باعث گناهان دیگر می‌شود.

خداوند در مورد بعضی از رفتارها به ما تذکر می‌دهد:

« لَا يُسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ ... وَ لَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ »

یکدیگر را مسخره نکنید و القاب زشت روی یکدیگر نگذارید. سوره‌ی حجرات - آیه‌ی ۱۱

« وَ الْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ »

(نیکوکاران کسانی هستند) که خشم خود را فرو می‌برند و خطاهای دیگران را می‌بخشند. سوره‌ی آل عمران - آیه‌ی ۱۳۴

« وَ لَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ »

در کارهای بد، به یکدیگر کمک نکنید. سوره‌ی مائده - آیه‌ی ۲

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ »

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از بسیاری از گمان‌ها بپرهیزید؛ چرا که بعضی از گمان‌ها گناه است.

سوره‌ی حجرات - آیه‌ی ۱۲

• امام صادق (ع): «بدترین مردم نزد خدا کسی است که مردم از شر زبان او در امان نیستند.»

از این کارها دوری کن تا خدا دوستت داشته باشد.